

KESZTHELYI GYÖRGY

Jellegek és jellemek

*Annyi kérdőjel, faggatózás,
hogy miért így, miért nem amúgy,
én meg csak lábatlankodom
kedvetlenül vagy áhítattal,
segédmunkása vagyok a szerelemnek
egy becsületsértő reneszánszban.
Nem átejtés ez, sem mesterkélt szerep.*

*Van, aki dalol, van, aki kertet ás,
más meg a kulcslyukon leskelődik.
Emberek vagyunk... vagy mi a frász?
Elmesél bennünket annyi ferde szó,
és elnyel annyi folyó, folyosó
homálya – csak az emelet változik
minden eltökélt fordulattal.*

*Szóval ha éppen nem hahotázom,
az nem jelent munkaszünetet,
lehet, hogy olyankor főpróba van,
vagy csodálom a nyíló orgonát.
Egyszóval bármi meglehet.
Annyiféle jelleg és jellem,
ahányról nem kell kartoték.*

2015. április 30.

KESZTHELYI GYÖRGY (1955, Kolozsvár) költő, író. Romániai irodalmi folyóiratokban, antológiában közöl, grafikai munkákat, olajfestményeket is készít. Két verseskötete megtalálható a MEK-en, nemsokára megjelenik első regénye.

Rágom a maradékot

*Arról mesélnék, hogy csakis az idő...
pedig még néhány eldobott megjegyzés
sem tűnhet el, mint az ujjlenyomat,
amely már nyilván mindent megtagadott.
Tovább csoszogunk. Őszinte nyár van,
reggel és este látom a Napokat,
több Napot látok. Számptalanokat.*

*Vádlottnak léptetem vissza magam,
vétkemen kívül mit tehettem volna?
Ha már ez lettem: bölcs entitás.
Nem vétózhattam. Ennek teremtettek.
Csupasz érzelmek. Igen, az oldószerem.
Távlataimban mintha egyre közelednél,
én pedig? – egy nyitott tanácssterem,
amely most a vermeknél csendesebb.*

*Fekete gomba tépi a falakat,
ahogy az időt huszonnégy óra
vágja darabokra – földi joga szerint.
Rágom a maradékot.
Maradék vagyok.*

2014. április 29.